

4. Zarzut czwarty dotyczący błędu uzasadnienia w odniesieniu do konsekwencji naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i nieprawidłowości ustaleń faktycznych, ponieważ SSP oparł się na nieprawidłowych okolicznościach i w rezultacie stwierdził, że przesłuchanie strony skarżącej w pierwszej instancji mogło mieć wpływ na zaskarżoną decyzję.

Odwołanie wniesione w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez CX od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-27/13 CX/Komisja

(Sprawa T-496/15 P)

(2015/C 371/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CX (Enghien, Belgia) (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że jego odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- w rezultacie, uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 18 czerwca 2015 r., doręczonego w dniu ogłoszenia, w sprawie F-27/13;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie sporu przez sam Sąd i uwzględnienie pierwotnych żądań strony skarżącej, a tym samym wniosków przedstawionych w pierwszej instancji, z wyłączeniem jakiegokolwiek nowego wniosku;
- w każdym razie, obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i nieuwzględnienia tego przez Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”), nieprawdziwości zarzucanych czynów, odmowy przeprowadzenia niezbędnych weryfikacji i ustalenia prawdy zarówno przez Komisję jak i SSP oraz oczywistych błędów w ocenie.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 i 6 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i art. 9 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, ponieważ choć SSP przyznał, że właściwy organ powołujący nie ma uprawnień w zakresie wymierzenia zainteresowanemu urzędnikowi kary w postaci bezpośredniego ustalenia „zaszeregowania” do określonej grupy, lecz ma wyłącznie prawo obniżyć mu grupę zaszeregowania, to jednak nie wyciągnął z tego odpowiednich konsekwencji.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności oraz dotyczący oczywistych błędów w ocenie.
-